

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- sCzórna-utoza sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
9—11 óra között,
Bolonya, mester-utoza 325. sz. alatt
hol minden délután találhatók.
ap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
agy-külföldi levelei érdeklő közlemények
Horváth László
arszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-külföldi levelei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
arszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETESI RA-
helyben házhoz hordva vagy vidékre epsó
tán küldve
Egész évre 7 frt, félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETESEK DIJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és több
szöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után külön 03
kr. bélyegdíj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő

Kéziratok vissza nem adatnak

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és
szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L.
és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

89-ik szám.

Brassó, Kedd augusztus 6-án.

V. évfolyam. 1889.

E. M. K. E.

Felhívás

az E. M. K. E. brassómezei és városi választmány
t. tagjaihoz!

Az E. M. K. E. idei közgyűlése szeptem-
ber 3-án fog Szamosujvart megtartatni. A köz-
gyűlést rendező Szamosujvár városi választmány
meghíván választmányunkat is, van szeren-
csénk ezennel felhívni főkegyeletünk t. tagjait,
hogy ezen közgyűlésen lehetőleg nagy számban
sziveskedjenek részt venni.

Tekintettel arra, hogy a bejelentést aug.
hó 15-ig kell eszközölnünk, minthogy a ren-
dezőségnek tájékozva kell lennie a vendégek
számáról, felkérjük ezennel a közgyűlésen részt
venni szándékozók, sziveskedjenek ebbeli szán-
dékukat alulírt titkárral e hó 12-ig közölni,
minthogy későbbi jelentkezéseket nem fogad-
hatunk el.

A közgyűlés utáni napon kirándulás fog
rendeztetni Szamosujvárról az ó-radnai hegyek-
be. E kirándulásban részt venni akarók szin-
tén sziveskedjenek e hó 12-ig jelentkezni.

Brassó, 1889. augusztus 6-án.

Szterényi József,
titkár.

Koós Ferencz,
elnök.

A székel-kitelepítő szakosztály e hó 15-én tartja
Brassóban közgyűlését, mire Horváth Gyula, szakosz-
tályi elnök és Sándor József titkár a következő meg-
hívót küldötték szét:

Az Emke székel-kitelepítő szakosztálya tagja-
ival közölt, f. év. 13-iki jegyzőkönyv 6. pontjának
előleges értesítése alapján van szerencsénk a szakosz-
tályt. az általános telepítés tárgyában a szept. 3-iki
Emke-közgyűléshez teendő végleges javaslat megállá-
pítása végett f. augusztus hó 15-ike d. e. 11 órára
Brassóba (Európa szálló) tisztelettel általános gyűlésre
egybehívni.

Az aug. 14-én d. e. 11 órakor Brassóban az
Európa szállóban megtartandó ez ülésre, a tárgyalandó
alapvető kérdéseknél fogva, kérjük a szakosztály
f. tagjainak a lehetőségig teljes számban való szives
megjelenését.

A megjelenhetés és az általános részvétel elő-
mozdítását, valamint ez ügy érdekét véve előmozdi-
tani, midőn e nagy fontosságú gyűlést épen a szé-
kel-föld és a fürdők közelébe tesszük, vagyunk egy-
behívó kérésünk ismétlése mellett

Kolozsvárt, 1889. aug. 5-én.

Sándor József,
titkár.

Horváth Gyula,
szakoszt. elnök.

A babakirály palotája.

Kicsinyke kis csecsemők néma jajsza-
hangzott szét társadalmunkban. A tudomány
kimutatta, hogy Magyarországon a kisdedek
nagyobb részének öt éves kora előtt el kell
pusztulnia a józan gyermekápolás ismeretének
hiánya miatt; emberbarátok százai mutogatták
a szörnyeteg angyalcsinálók hadát, megláttuk
a pinzelakásokban elcsenevészedett kisdedeket,
megtudtuk, hogy ezer és ezer ártatlan kis ta-
nulónak napról-napra nincs mit enni s egy-
mást sűrűn követte a hír, hogy itt s amott
disznók ettek meg egy-egy elhagyatott gyer-
meket s hogy a magára maradt kisdedek pusztító
tüzvészter gerjesztett; hiszen Magyarországon
13,000 községe között alig 400-ban van kisded-
óvoda, s midőn mindenkor felmerül a hang,
hogy oly kevesen vagyunk magyarok, hogy
még az apagyilkosnak is meg kellene kegyel-
mezni és mégis ezrenként — nem, százezren-
ként — dobjuk pusztulás elé azt az emberi lényt,
ki talán boldogságra volt teremtve, avagy egy-
kor nemzetének büszkesége lehetett volna.

A jajszó nem maradt visszhang nélkül.
Évenként új árvaházak keletkeznek. Karácsony
estéjén szerte-szét meggyulladnak az ajándé-
kokkal megrakott fák csillamai, eljöttek a
„gyermek-barátok“, hogy eledel adjanak a
kisdedeknek szerte-szét járnak a kisdedóvók,
hirdetve nemes eszméiket s a fenyesek kö-
zött szünidei gyarmatok alapítottak. És a
mint szaporodtak a jó szívek alkotta intézetek,
annál inkább kezdtük érezni, hogy hiszen
mi szeretjük a babát, hogy azok az ártatlan
kisdedek, kik tehetetlenségükben is oly ked-
vesek, akkor, a midőn elhagyatottak, nem
egyeseké többé, hanem édes mindnyájunké.
A magyar társadalomban uralkodni kezd a
babakultusz, vágyaink s érzelmeink célja: le-
törölni a szenvedés fakasztott könyveket azok-
nál, kik erre maguk képtelenek, eszméink előtt
új kép dereng: megmenteni ezeket, kik oly
kedvesek, oly szeretetreméltók.

A társadalomnak eme nemes versenyében
egyik legfontosabb s leginkább kimagasló moz-
zanat a Mária-Dorothea-egyesület által most
létesített kisdednevelési kiállítás. A babakirály
palotájának neveztem el. Ne ütközzenek meg

a czimzésen. Palota ez valóban, melyben az
évről-évre emelkedett babakultusz fényes kife-
jezést nyer, a babakirály háza, mert hiszen
itt minden, de minden reá vonatkozik s sehol
az országban nincs a babakultuszhoz tartozó
mozzanat, a melynek e helyen képviselője ne
volna; királyi palota, mert ime a kiállított kö-
zött fejedelmi vérből származott nők, minisz-
terek s főurak nejei vannak (nemde lélekemelő
tény nemcsak tudunk, de meg éreznünk is
itt, hogy ők is anyák!) s eljöttek velük együtt
s testületek, el azok, kiknek élete a kisdedek
nevelésével van összekapcsolva s a sok fejű
nép képviselői.

Öt nagy terem izléssel diszitett helyisé-
gében tizezernél több válogatott tárgy tűnik
fel szemünk előtt. A változatosság már-már
kápráztat: játékok és könyvek, komoly tudo-
mányos eszközök s statisztikai táblázatok, fest-
mények, fényképek és taneszközök, idegen öl-
tözetekben elhelyezett bábuk, orvosszerek és
táplálékok, csecsszopó üvegek s halandóságot fel-
tűntető térképek kaleidoszkopszerű változatos-
ságban tűnnek fel egymásután. Csalódság, ér-
zéki csalódás az egész. Egyedül a babakirály
van itt, egyedül ő, legszeretreméltóbb bál-
ványa az emberi szívnek, az a kedves lény,
melynek képe megtölti teljesen a tudós agyát,
magával ragadja a gyöngéd nő nemes érzel-
meit, de a mely szívárványszín változatokban
tűnik fel, mint az a titokzatos, mély kedély-
világ, melynek ő az egyik soha kétségbe nem
vont ura és eszménye.

Tarka változatosságban állanak előttünk
a különböző nemzeti ruhába öltöztetett bábuk:
magyar és német, tót és oláh, bosnyák és
bolgár, mindegyik képviselője egy fajnak, a
melyben csiraként megfogamzott. Mennyire kü-
lönöznek a külső jelekben! A kínai gyer-
mek, melynek ruháját magyar utazó hozta ide,
ama távoli rokonaink, kiknek a nagy többség
szavát is alig ismeri, a vogulok és osztjákok mily
idegeneknek tűnnek fel. Csalódás, ismét csaló-
dás. Annak a kisdednek csak ruhája más, de
az is mosolyg, annak a szeme is tud ragyogni.

És mégis mennyire más lesz az az egy
és ugyanazon baba a külső környezet hatása
alatt. Uri gyermekek fényes öltöztetést s mesteri
fantáziával alkotott játékszerait látjuk egyik

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.“

Szentpéteri (Brassó m.) cigány dal.

Egyszer egy cigányné
A faluba bement,
Sem éhségtől, szomjúságtól,
Sem a cigányok hadától
Hej, vissza nem rettent.

Felöltözött szépen,
S végig ment az utcán,
Ölébe ült egy nagy urnak,
Száját csókolgató annak;
Sok pénzt kapott aztán.

Utána ment férje
S a nagy urtól kérde:
„Nem láttad a feleségem?
A gyermekem meghalt étlen,
Itt kell annak lenni!“

Eredj haza cigány,
Csinálj lakatokat;
Adok értök málé lisztet,
Miből puliszkát készíthetsz
Csak hozd fel azokat.

A falu bolondja. *)

Irta: Fáy Szeréna.

Azt hittük, az ítélet napja érkezett el, olyan zi-
vatar volt. Villámok cikáztak, dörgött az ég s csak
ugy szakadt a zápor. A kutyát is behívta az ember,
hogy ne legyen künn ebben a mostoha időben. A falu
utczaja egészen kihalt, az emberek félve huzódtak be
házaikba, s az ablakablakokat is betették, hogy ne lás-
sák a haragos villámokat, az isten ostorát.

Sok ember a virág fakadását, mások a mada-
rak énekét, én a zivatart szerettem. Az ablakmelye-
désbe huzódva néztem a vihart. Egek ura! nagyon
szép ez így biztos helyről, de ha egy szegény hajlék-
talant talál utólni a vihar, akkor őrizték az an-
gyalok! A mint így tündöttem, egy rongyokba öltözött
nőt pacsolt a víz, mert már csaknem patak folyt az
utczán. Az asszony, karján egy kis meztelen poronty-
tal menekült.

Hatalmas Isten, a te kegyelmed végtelen, te még
a legkisebb féregről is gondoskodo! hát csak erről az
egyről feledkeztél így meg? Közelebb, közelebb hozta
a futó víz. Már nem védekezett a zápor ellen, facsaró
víz volt. A kis teremtes fájdalmasan nyöszörgött,
majd élesen sikoltott, mintha a menyörgésen túl,
oda a felhők mögött rejtőző könyörölő akarna na-
naszkodni.

A szegény asszony, a mint észrevett, egyenesen
felém tartott, fekete haja végig tapadt az arcán, vál-
án, meztelen keblén, a hogy a zápor behálózta vele.
Nagy kék szeme megtörve meredt reám. „Száva fázik,
la kis gyermek fázik, nyisd ki az ablakod.“ Könyö-
rölő Isten, hiszen ez örült! Cselédet küldöttem ki
utána s néhány percz múlva már a konyhában vol-
tak. A tüzhelyen pattogott a tűz, a három cseléd ké-
szítette a vacsorát, kiki a dolgát végezte. — „Nini
Száva“ a bolond, „olyan mint az ürge“ kiáltozának
a cselédek.

Rettenetes látvány! a gyerek félíg megdermedve,
megkékülve nyöszörgött, már sirni nem volt ereje.
Mikor meleg helyen fedél alatt, emberek között érezte
magát a szerencsétlen, ijedten ölelte keblére gyerme-
két; hasztalan kérték a szolgálók, dideregve fogva-
czogva mondogatta; „Nem, nem adom senkinek, az
enyém, nem adom!“

Félre huzódtak tőle, vad tekintete megrémíté az
asszonyokat s többé nem mert felé közeledni egyik
sem. Hozattam ételt és oda tettem a konyha-asztalra.

— Hallod Száva, no ne félj, hiszen nem bánt
téged senki, nézd enni adok, látod, itt van mindenféle,
lásd ez mind a tied lesz, add ide a gyermeked, majd
adok reá száraz, meleg ruhát, neked is adnak az asz-

teremben; itt-ott egy-egy szegényes parasztszoba tűnik elénk, s azután egy még sötétebb kép: a nyomor otthona. Egyenlőknek születtek, de a külső környezet gyorsan elválasztja pályájukat; eszmélni sem tud még, bűntettre képtelen, de megtiltatott neki, hogy örülni tudjon. Es a többieket is megtámadja a titokzatos ellen. Tudósok által készített képeken sötét színekkel vannak lerajzolva a difteritisz, s vörheny pusztító utjai, melyek nyomán kisdéd keresztes hantok szomorú hullámtengere terjeszkedik szét: a baba tehetetlen, a baba menthetetlen.

Nem, ez is csak csalódás. Hatalmas fegyvere van ennek az ártatlan kis lénynek, mindennél hatalmasabb: természetes szeretetreméltósága. A nyomort szenvedő, a műveletlen körben szület, s a beteg baba még hatalmasabb, mint az egészséges uri baba. Nézzünk szét a kiállításon: a babakirály palotájának nagyobb részét ez az elhagyatott baba foglalja el. Egész nagy terem végtelen sok tárgyával a kisdéd-óvók s gyermek-menhely mentő eszközeit tartalmazza: a természet legpompásabb alkotását, a mindenható emberi szellem titokzatos bimbó hasadását, lesik meg ők s ápolják hűségesen, a mint a tudomány fegyverei tehetniök engedik. Abban a másik teremben pedig az orvosok helyezkedtek el, megmutatni a módokat, a mit a jó, szerető anyának tudnia kell, ha ösztönszerű vonzalmán kívül érzellemmel is dicsekszik. Mellettök vannak még az emberbarátok szeretetsugalta leleményes munkáikkal. Idegenek-e ők? A babakirály udvarában vagyunk; a hatalmasok s tudósok meghajolnak a kicsinyke kis tehetetlen teremtes előtt, kinek csak egyetlen fegyvere van: a szeretet hatalma.

Valóban csalódnék az, a ki a kisdédnevelési kiállítást látogatva, csak az egyes művészi s ipari nevezetességekben akarna gyönyörködni. A szeretet leleményes s valódi gyöngyszemeket alkothat, — de még ezek a gyöngyszemek is csak egyszerű drágakövek s ki rideg észszel jó ide, csak ezeket a hideg ékszereket látja. A babakirály palotájában magát a babát kell felkeresnünk. Akarni kell, megtaláljuk mindenütt s a király kisdéd kedély melegségének fénye tárul el a tárgyakon. Falovak vannak amott: ott van a babakirály, naiv kedélyével elevenekké teszi őket s elbeszélget velök. Kötszergyárosok izléses csinos munkákat adnak be: a hosszú, hosszú szenvedés rideg képe az. Koczkajátékokat s agyagmunkákat állít ki a kisdéd-óvó: ki érti meg, ha nem látja ott a nagyfejű szöszeke babát okos szemével benézve az előtte még ismeretlen természet titkaiba? Varázs palotában vagyunk. Ki szíve mélyében nem hódol a babának, itt e várkastélyban is élettelen köveket talál, de ezek a kövek megelevenülnek, ha meglátjuk a babakirályt, kinek kezében van a történetet mozgató nagy varázsszerek egyik

leg hatalmasabbika: a szeretetreméltóság. A templomok élettelen köveit a hívő lélek tartja szentélynek: a baba palotájának küszöbéhez magunkkal kell hozni a gyermekszereket igaz érzelmét.

S ez az érzelem, a gyermekszereket, a babakultusz nemes érzete, volt a Mária Do-rothea egyesület segítése, midőn a kiállítás rendezésének nagy munkájával foglalkozott. Szívök melegével járultak ők a palota építéséhez, hogy legyen ez a gyermekszereket általános s öntudatos. Értelmes anyáknak a józon gyermek nevelés módjait mutatják be itt kézzel fogható tárgyakban, szóval és írásban, emberbarátokat buzdítanak a babakirály uralkodásának megszilárdítására s a milliók zömének tudatába akarják hozni a gyermekhalandóság szörnyűségeit s a kisdédok oly fájdalmas néma ajszavát. A babakirály palotája építve a gyermekszereket akarják terjeszteni, ezt az érzelmet, mely meg nem csal s mely kétségbeesésre s embergyűlöletre nem csábít. Éljen a baba.

György Aladár.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. aug. 7.

Vilmos császárt folyton nagyban ünneplik Angliában. A császár Victória királynőt és a cambridgei herget egy-egy német ezred tulajdonosává nevezte ki.

E hó 3-án a császár angol tengernagyi egyenruhában az »Osborne« yachton meglátogatta a walesi herceget és nejét. A thea után a császár Osborne-House-ba tért vissza, hol 44 terítékes vacsora volt. Ugyanekkor Bismarck Herbert gr. és Hatzfeld gr. német nagykövet hosszabb ideig értekeztek Salisbury kormányfővel.

4-én a császár Victoria királynővel és a királyi család valamennyi tagjával jelen volt az osbornei kastély kápolnájában tartott isteni tisztelet, mely után a császár a londoni német coloniának, Schröder, Ernsthausen, Simon Félix és Langer tanárból álló küldöttségét fogadta. A küldöttség tagjait Hatzfeld gr. mutatta be a császárnak, ki a hódoló feliratot átvéven, köszönetet mondott a kifejezésre jutott loyális érzelmekért. A lunch után a császár Keresztély schleswigi herceggel, Schröder tengernaggyal és a szolgálattételre melléje rendelt urakkal az »Amber« hajó fedélzetére ment, hol a walesi herceg és fia Albert Viktor herceg is megjelent. Ezután a császár megtekintette a »Howe«, »Immortalité«, »Hero«, »Madda«, »Serpent« és »Sharpshooter« angol hadihajókat, melyek az angol hadihajók különböző típusait mutatják. A császár tüzetesen megtekintette a hajók charakteristikus szerkezetét. A diszörségek a császárt tisztelegéssel fogadták. Este Osborneban családi ebéd volt. Hétfőn d. e. a walesi herceg megtekintette a német hajórajt. A német tengerészek nagy számban mentek Osborneba, Cowesbe és Rydebe. Az angol és a német tengerészek közt az érintkezés mindenütt a legszívélyesebb. A német tengerészek kitűnő magaviselete általános feltűnt.

Az orosz kéz már mutatkozik a krétai zavarokban. Nelidov, orosz követ a napokban jegyzéket adott át a portának, mely utalva a krétai mozgalomra és a szigeten fenyegetőző eshetőségekre, aggodalmat fejez ki az orosz védelem alatt levő szigellakók élet- és vagyonbiztonságát illetőleg. A jegyzék azt a reményt fejezi ki, hogy a porta, mely az orosz védelem alatt levő szigellakók biztonságáért felelős, amaz eshetőségekkel szemben erőteljesen fog eljárni.

Az orosz belügyminisztériumban jelenleg új szabályzatot dolgoznak ki a keleti tengeri tartománybeli városi közigazgatás részére, mely városok eddig teljes autonómiának örvendtek. A czár egyenes utasítására az új szabályzatban az érintett tartományokban divó nyelvek (többnyire a német vagy finn) kizárásával, egyedüli hivatalos nyelvül az orosz rendeltetik. Az új szabályzat egyéb rendelkezései közül említendő, hogy az a választói jogot több tekintetben meg fogja szorítani, így a tudorok választói joga, melyet az illetők, mint ilyenek a tartományokban birtak, egészen eltöröltek.

Francziaországban, aug. 5-iki hajnali 2 óráig 178 megyebizottsági szűkebb választásból az eredmény 154 kerületből volt ismeretes. Ezek közül 113 a köztársasági párt, 41 a conservatívek javára dőlt el. A republikánusok 13 kerületet vesztek. Laguerre La Rochelleben, Bardebette senator ellenében megválasztott.

Massovából jelentik, hogy Baldissera tábornok augusztus 2-áról 3-ára virradó éjjelen, két zászlóalj berszülöttel és két hegyi üteggel Ghindából Asmarába indult és aug. 4-én ellenállás nélkül megszállotta Asmarát. Az időjárás esős volt. Az erődítési munkálatokat nyomban megkezdtek.

Román lapszemle.

A »Tribuna« 166. száma a székely kivándorlásról vezércikkhez. Lássuk eszejárását bő kivonatban.

»Egy Sztérényi József nevű ur a »Kolossvár« idei július 30-iki számában panaszkodik, hogy sok székely és székely nő megy át évenként Romániába s hogy ezeknek nagy része nem tér többé vissza, hanem örökre elvesznek a magyar nemzetre nézve. Eddig igaza lehet a tisztelt urnak. Azonban tovább nekiáll és azt indítványozza, hogy mi módon lehetne a székelyeknek Romániába való kivándorlását meggátolni. Egyebek közt azt javasolja, hogy az állam, vagy az Emke állítson a Székelyföldön vagy közelében irodát, melynél az alföldön lakó földbirtokosok jelentsek be, midőn munkásokra van szükségük, az iroda pedig szerezzen munkásokat azok közül, kik ma a mindennapi kenyér megszerzése céljából Romániába mennek át. Eddig is igaza lehet az írónak s nekünk ez ellen nincs ellenvetésünk. Azonban az általa javasolt rendszabályokat a mi tisztelt honfitársunk nemcsak a székelyek, illetőleg a magyar nemzet és állam érdekében tartja üdvösnek, hanem más célokért is, melyek nem állanak összefüggésben az ügygyel, melylyel foglalkozik. Ugyanis tovább ezt olvassuk Sztérényi cikkében: »A román nép nem alkalmas a mező munkára. Nem is megy dologra. Azt látjuk, hogy Romániában a mező munkások csak a kivándorolt csángók és székelyek.«

Az éhség győzött, az állat ébredt fel benne. »Enni, igen enni, Száva éhes!« Majd ismét átváltozott, olyan csodálatos kifejezéssel nézett reám, hogy én sohasem feledem azt el. Volt abban a tekintetben bánat, bizalom, öröm, félelem, meg sok panaszkodás.

— Lásd szegény asszony, itt van számára vánkös meg ruhácska, azután visszaadom őt neked.

A gyermekre tekintett egy percig, aztán felém nyújtotta, majd tévővázva ismét vissza vonta, végre hirtelen csaknem a karomba dobta:

— Itt van, neked oda adom, pedig te vagy a fehér asszony és össze van növe a szemöldököd. De neked oda adom, ne verd meg szemmel. Te jó vagy ugy-e, te nem vagy a fehér asszony?

Aztán állati mohósággal neki esett az ételnek és többé nem látott, nem hallott semmit. Karomon volt a kis csecsemő. Egy kék szemű, aranyszőke haju kis fiúcska.

Néhány perc multán ott pihent a fehér vánkösön, meleg ruhákba göngyölve, a mit hirtelen előszedhattunk. Lélegzete nehéz, szaggyal volt, néha néha nyöszörgött.

Egy kis angyal, a ki kiszorult a menyországból s idehullott a porba.

Ismeritek ezt a szegény asszonyt, melyiketek tud róla valamit?

— Ide való a falunkba, — felelt az öreg cseléd — ismerjük valamennyien.

nagyon szép. Árván maradt korán és úgy bitangolt szegény; senkije sincs, semmiféle atyafisága, éjjel-nappal ögyeleg, hol az utcán, majd künn az erdőn, majd a mezőn, majd a hová a gonosz üzi. Egy szép napon csak azt vettük észre, hogy még jobban megverte az isten! Anyja lett ennek a kis fattyúnak, ni. A derék jó istenfő emberek — folytatja tovább az öreg cseléd — azután ha koldulni hajtotta az éhség: kiűzték a házaikból, a kutyákat uszították reá, lekötötték szegényt, de ő, a boldogtalan mosolyogva távozott s nem tudott semmiről semmit. Végre eljött a nap s a falu házában egy istállóban megszülte a gyermekét. Az öreg cseléd keresztekét vetett magára s ajtatosan morogta: »Isten bocsásd meg vétkeinket.« Annak ide s tova már egy esztendeje, hogy megvan az a kis féreg, pedig még a vadállat kölyke is elpusztult volna annyi viszontagság között.

Öreg könycepp csurgott végig a cseléd barázdás arcán, a mit kerges tenyerével morzsolt szét. De édes jó kisasszony, nézze csak meg jól ezt a porontyot, tudom én, a mit tudok, világos ez, csak tessék megnézni jól azt a kis pulyát, egészen olyan az, mint a bíró fia: a szép Gyorgyicza.

E név hallatára a szegény örült kiejtette kezéből, az ételt. sáppadt arcát pir borította el, üveges, bágyadt, kék szemei fényt szórtak, vilamgyorsan igazgatta meztelen keblén a rongy ingvállat és feljuggva ismétlé: a Gyorgyicza! Gyorgyicza!

megszégyenülve kuporodott a konyha egy zugába és ott dünyögte tovább: Gyorgyicza, — majd sírt, majd kacagott hozzá. — Jézus Mária! Nézze csak édes jó kisasszony, most mindjárt megfullad ez a szegény gyerek, hogy kapkod, hogy zihál.

Körül vettük a kis ártatlant, adtunk neki teát, orvosságot, a mit tudtunk, a mit lehetett. Gyorsan orvos után futott az egyik leány, hátha meglehet menteni, olyan szép szegényke, mienk marad, örökbe veszük. Száva, a szegény bolond, boldog mosollyal az arcán, ült a sarokban, nem tudott semmiről semmit, csak egyre egy nevet suttogott és csókolgatta saját kezét... Nagy sokára jött az öreg orvos, már csak a szemeit foghatta le a kis senkinek, mélységes, örök jó álmra.

Feltalál az behunyt szemmel is a többi kis angyal közé! Másnap a cseléd-házban szépen fölvirágozott kis ravatal állott. A harangok zugtak, zugtak s nagy nyüzsgés volt az utcán.

Te — kértem az öreg cselédet — kire harangoznak, hát más halott is van a faluban?

— Van ám, édes jó kisasszony. Tegnap öreg este halva hozták haza a bíró fiát az erdőből, a vilám sujtotta agyon!

Ámde az isten igazságos! Jó ezt így hinni. Szavát szépen felöltöztették, úgy kísérték ő is a kis koporsót a nélkül, hogy tudná, kit kísér, a nélkül, hogy tudná, hová kíséri. A kis temetőben két új sir van egymás mellett: a bíró dali fia, meg a szegény örült asszony gyermeke egymás mellett kerültek.

Itt idézven Sztérényi cikkének egy részét, mely olvasóink előtt ismeretes, így nyilatkozik: „No, ezen hazafias eszmékre nekünk is van következő megjegyzésünk:

„Tudva van, hogy nemcsak a csángók és székelyek adnak bizonyos mezei munkásokat a szomszéd királyság birtokosainak, hanem Erdély közepén a Maros-menti, a Zaránd vármegyei és más vidéki elszegényedett románok is. Tehát Erdély összes munkásairól van szó: nyelvkülönbség nélkül, kik Romániában keresik meg itthon kiányzó kenyerüket. Ennélfogva kijelentjük, hogy a legnagyobb képtelenség lenne, hinni, hogy az a, mondjuk néhány ezer, csángó és székely, avagy az összes erdélyi mezei munkások végzik Romániában az összes mezei munkát és hogy ezek nélkül Románia el fogna veszni.”

Románia tulajdonképpen — eminamente — földmivelő állam. Közel négyötöd része a lakosságnak, azaz 4 millió, kizárólag földmives. Igaz, hogy a lakosság gyér a mivelhető terület arányához képest. Románia foglalkoztathatja azon munkásokat, kiket mi neki adunk; de azt állítani, hogy a mi munkásaink nélkül Romániában a földmivelés veszve van, (?) annyit tenni, mint az igazságot elferdíteni éppen azon munkások kárára, a kik tőlünk mennek oda.

Igaz az is, hogy Románia a mezei munkásokat illetően nincs jobban ránk utalva, mint volt az ipar tekintetében. Megcsinálták a magyar politika által kihívott vámháborút (?) s mi lett az eredménye? Az, hogy Románia gyorsan fedezhette szükségleteit, (Ohó!) részint saját gyártmányával, részint más országok iparcikkeivel, (?) melyeket a szerződés ideje alatt monarchiánkból fedezett.)

Nekünk pedig, főleg erdélyieknek rendkívül nagy kárunk van a vámháború következtében; a mi iparunk, melyről Sztérényi ur azt írja, hogy Romániára van utalva, csaknem halálos csapást érzett. Ilyen fogna történni a munkáskérdéssel is. (?) Mi is azt óhajtjuk teljes szívvel, hogy azon munkás kezdek, melyekkel hazánk rendelkezik, találjanak tért idehaza s fordítsák munkájukat a haza javára. Azonban, ha a hazának nincs reájok szüksége (?) nincs, a hol foglalkoztassa (?) vagy nincs honnan adja a szükséges bért, (?) ebből mi következik? Az, hogy örvendjünk, ha Románia elfogadja és foglalkoztatja felesleges munkásainkat és Sztérényi ur szerint rosszul fizeti napi két, két és fél frankkal, midőn Küküllő megyében s valószínűleg a mezőségen is, nyári napon 30—40 krt szereznek. (?) A mostani viszonyok között, ha az erdélyi munkásokat nem engednék Romániába, ez baj lenne, bizonyos baj; de első sorban munkásainkra nézve s csak igen kis mérvben Romániára. (?)

Ennélfogva, ha kormány, vagy az »Emke« tenni akarnak valamit a munkás székelyekért, rajta, Isten neki! de csakis ezek érdekeit tartásuk szemeik előtt, de a retorsióra Romániával szemben egyáltalán ne gondolkodjanak, mert erre teljesen képtelenek — nu le dá mána nici decát. Románia kicsike állam, de mind e mellett érdekében áll monarchiánknak, hogy vele jó viszonyban éljen, s különösen Magyarországnak s éppen Erdélynek — hát az Unio? — nincsen egyáltalán indokuk arra, hogy retorsionális eszközöket alkalmazzon vele szemben, ha nem akarjuk, hogy ne történjenek más téren is az, a mi a vámháború után megtörtént. »

Eddig a »Tribuna«.

Czenkalji.

Tanügy.

Beíratás a budapesti állami közép-ipariskolába. A jövő tanévre az iskola építészeti szakosztályába 18, a gépészetibe 18, a két vegyészetibe 8, a fém-vasipariba 7, a faipariba szintén 7 tanuló vétetik fel. A felvételre jelentkezhetnek a 15. életévüket betöltött azon tanulók, a kik a gymnasium, reáliskola, vagy a polgári iskola négy alsó osztályát jó sikerrel bevégezték s legalább a jelen nyári szünet alatt gyakorlatban foglalkoztak s ezt hiteles bizonyítvánnyal igazolják; továbbá azon iparostanonczok és segédek, a kik az iparos tanulók iskoláját jó sikerrel elvégezték.

¹⁾ Ez nem is volt mondván. Csak az mondatott, hogy meg fogja érezni.

²⁾ Azért viszik ki tőlünk Svájcba az árukat s onnan be Romániába.

³⁾ Hol olvasta ezt a »Tribuna«? Talán megfordítva? Románia van a mi iparunkra utalva.

⁴⁾ Warum nicht gar?

⁵⁾ Hát ugyan mitől félünk? Talán attól, hogy régen fáj a foga Romániának Erdélyre és kitelik tőle, hogy reánk hozza a muszkát? Azt hisszük, hogy erre képes, de hát állunk elébe bizony egy cseppet sem félünk, ha a megverekezés előbb történnék mint a fájás.

Az intézet már saját állandó épületében, VIII. kerület, Népszínház-utca 8. szám alatt van, hol az igazgatóságtól bővebb felvilágosítás nyerhető.

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1889. aug. 3.

A pénzügyi tisztviselők ismerkedési estélye Segesvárt.

A mily szép Segesvárnak a fekvése — a mily szépek a várost körülövedező erdőkoszorúza hegyek, halmok — a mily szép az 1849. évi csatatérre méltó megyeháza: ép oly csendes a város, éppen oly esemény nélküli. Nagyon nehéz dolog itt levelezőnek lenni. Éppen azért nagyon örvendünk, ha akad tárggyunk valamiről írni.

Nagy és Kis-Küküllő megyék területén felállított pénzügyigazgatóság e hó 1-én működését megkezdte. Szombaton, e hó 3-án, volt az ismerkedési estély, a »Csillag« vendéglő melléktermében. Ott voltak a segesvári pénzügyi hivatalnokok mind. Jó vacsora, kitűnő bor mellett vigan telt az idő.

Poharköszöntőkben sem volt hiány. Az első felköszöntőt dr. Kömöcsi József pénzügyi fogalmazó mondotta, igen szépen ecsetelve a pénzügyi közigazgatás hivatását — a feladat nehézségét — a reá váro munka nagyságát, melyet megkönnyít az, hogy oly kitűnő szakképzett vezérünk van, mint György Pál pénzügyi tanácsos-igazgató, kit az isten sokáig éltesen. Azután Cseresnyés Gyula adóhivatali ellenőr emelt poharat s üdvözölte az igazgatóságot, éltette az igazgató urat és a pénzügyigazgatóság minden egyes tagját, kívánva, hogy Segesvárt jól találják magukat s örömet fejezte ki a felett, hogy a pénzügyigazgatóság felállításával magyarságunk erősödött. György Pál igazgató Kedves István igazgatóhelyettesre és az egész tiszt karra emelte poharát s gratulált magának, hogy oly derék tisztviselői kar élén állhat. Dr. Kömöcsi József Bergay József p. ü. titkár éltetvén, a toasztok hosszú sora vette kezdetét.

A cigány huzta a kitűnő magyar dalokat, a poharak csengtek, a fiatalság énekelt s a mulatság fokozódott kedv mellett folyt egész kivilágos virradtig.

Megismerkedtünk, meggyőződünk, hogy tudunk kedvesen mulatni; de meg vagyok győződve, hogy tudunk szorgalmasan dolgozni is.

R. L.

Borszéki fürdőlevél.

Borszék, aug. 6.

Nem hiába mondják, csakugyan úgy is van, hogy Borszék az erdélyi fürdők királya, akár a felséges vidéket s vele járó isteni levegőt, akár pedig a páratlanul kitűnő vizet tekintjük.

És mégis csodálatos, hogy ennek dacára a fürdővendégek száma nem érte el még a nyolcz százat sem, míg külföldi, sokkal silányabb fürdőkön eddig ezrével vannak a vendégek s köztük sok ezer magyar. Hisz éppen ez a mi bajunk. Alig van egyetlen főuri család, mely e kies fekvésű Borszéket választaná nyaralóul. Pedig csak néhány főuri család példája kellene, hogy a más közönség is tolongjon. Hiába, ilyen a világ.

Persze reáferne valami a fürdőigazgatóságra is. Több élelmességgel és körültekintéssel bírhatna s nagyobb gondot kellene fordítani arra, hogy a fürdővendégek megtalálják itt azt a kényelmet, melyet a külföldi fürdők legutolsója is tulságosan nyújt.

No, de ne szidjunk. Majd csak talán megváltozik a helyzet. Már is készül valami: a birtokos községek szállodát építenek, mely 38 szobával fog rendelkezni. Ez igazán szükséges is már. Ezenkívül magánosok is építenek nagyobb szabású villákat, úgy hogy jövőre valami haladás csak mégis lesz. Úgy ez, valamint általában a fürdő emelkedése és haladása csaknem egyedül a kitűnő fürdőorvos: Dr. Szilvássy János érdeme, a ki szünet nélkül fáradoz s tesz, áldoz maga is, és áldozatra buzdít másokat.

Fürdővendégeink nagy része a közeli birtokosság, másuttan kevesen vannak, míg más s. p. legnagyobb része románok, nagyobbára romániaiak, a kik nem győznek eléggé csodálkozni aristokráciánk hiányán. Bezzeg, ha nekik ily fürdőhelyük volna.

Szórakoztató mulatságokban nincs hiány. Ebben a tekintetben az igazgatóság s közönség elég leleményes. Majd hivatalosan rendeznek, majd mi rögtönzünk egyet-egyét, csak hogy mulassunk. Gyönyörű pártját ritkító mulatságunk volt tegnap: egy bazárral összekötött jótékonyszéle táncszívalom, melyen a legszebb leányok, különböző hazai népviseletekbe öltözködve, árulták a legkülönbözőbb czikkeket. A mulatság kitűnően sikerült, a mint nem is lehet másként, ha ennyi angyal rendez valamit.

Igen érdekes és tanulságos felolvasást is hallottunk közelmúltból: Róbert József aradi siket-néma ut-

módon lehet a süketnémákat megtanítani előszóval beszélni. Valóban szép előadás volt!

Majd elfelejtém kitűnő zenénket! Pedig megérdemli, hogy néhány szóval megemlékezzem róla. Hamza Nuka nagygyaradi zenekara ez; mondhatom, kitűnő.

Egyáltalában minden jó volna, csak a vendégek száma volna több, mert akkor az igazgatóság is szívesebben hozna áldozatokat.

Fürdővendég.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szíves beküldésére.

Megerősítés. A vallás- és közoktatási miniszter Geöcze Sarolta helybeli polgári iskolai tanítónőt jelen állásában végleg megerősítette.

Phylloxera - felügyelők. Az erdélyrészi szőlők megvizsgálására gróf Bethlen Gábor kormánybiztos által kinevezettek: dr. Szaniszló Albert Kolozsvár város és Kis-Küküllőmegyébe; Mórógyi István Alsó-Fehérmegyébe; Máriássy Antal Torda-Aranyos- és Kolozsmegyébe; Vény János Hunyad- és Szebenmegyébe; Fekete Pál Nagy-Küküllő- és Udvarhelymegyébe.

Hangverseny rendez e hó 20-án este a Nr. 1. nagy termében a brassói magyar esperesség az itt tartandó egyházkerületi közgyűlés tagjai tiszteletére. A hangverseny tíz pontból fog állani és igen élvezetesnek ígérkezik.

Bucusu-vacsorát rendez magyar daláreánk szombaton este 8 órakor az »Európa« nagy termében azon alkalomból, hogy szerdán elindul a szegedi nagy dalárhangversenyre. Erre az egyet pártoló tagjait és barátait meghívja.

Katonai diszlövészet. A helybeli közös hadseregbeli tisztikar szombaton este 7 órakor diszlövészetet tart a lövöldében, melyre a t. közönséget ez uton meghívja.

A katonai zenekar tegnap este jól látogatott hangversenyt rendezett a Nr. 5. kerti helyiségében. A hangverseny — mint mindig — most is kitűnően sikerült.

† Báró Philippovits József tábornagszernagy-hadtestparancsnok aug. 6-án éjjel Prágában szélhűdés következtében meghalt. Az elhalt hadtestparancsnok 1878-ban az osztrák-magyar okkupáló sereg fővezére volt Boszniában.

Vásár Prázsmáron. Megyénk Prázsmár nevű községében hétfőn s kedden országos vásár volt. A prázsmári lóvásár híres, de az idén megtagadta magát. A keddi vásár is nagyon gyenge volt. Idők jele!

Fürdőink. Az előpataki fürdővendégek kimutatása 389 családot 1118 személylyel mutat ki. Ez eredmény igen kedvezőnek mondható. Az új kimutatás is sok romániai vendéget mutat ki.

A diptiritisz Asszonyfalva (Nagyküküllőmegye) községben kegyetlen pusztítást vísz véghez a gyermekek között. Eddig e borzasztó betegség 24 gyermeket lepett meg, a kik közül 10 már meg is halt.

A pápa egészsége. A pápa tudvalevőleg IV. Pius pápa villájában lakik nyáron át, a mely a vatikáni kertben van, s csak az éjjeli órákra vonul vissza orvos tanácsára a Vatikánba. Most ennek a nyári tartózkodásnak vége szakadt. A régi pápai pénzverőt az olasz kormány lefoglalta. Az épület a villára néz. Ezért vonul vissza a pápa a Vatikánba. Egészségi állapota különben kitűnő. Nem egyszer érte ájulás a mult nyáron; de az idén, dacára 80 esztendejének, egyetlen egyszer sem mutatkozott ez a gyöngeség.

Amerikai vasutrablás. A napokban kirabolták egy háló vasuti kocsit utasait a Wabas-vasuton, Kansas-Cityből nem messzire. Az álmukból fölvert utasokat revolverrel fenyegették és kifosztották őket. Kedélyes állapot!

Mindennemű idegbetegeknek legmelegebben ajánlható Weizsmann Román 17 kiadást ért röpirata: Idegbetegségek s gutaütésről, óvintézkedés-gyógyításról, mely ingyen kapható Oberth G. gyógyszerfárában Brassóban.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1889. augusztus hó 8-án.

Román pairpénz à 20 frankos	9.47 vétel	9.48 eladás
» Ezüstpénz à 20 »	9.43 »	9.45 »
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.50 »	9.52 »
Török lira	10.72 »	10.73 »
Arany	5.60 »	5.62 »
Orosz papírrubel	122.— »	123.— »

Társszerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyösi István (D. Szeben-Marton)
Fehérmegye részéről Horváth László (Szeben.)

HIRDETMÉNYEK.

Ügyszám 282.—1889.

Árverési hirdetmény.

Az „Albina” takaré- és hitelintézet brassói fióktelepének megkeresése folytán ezennel közzhírre teszem, hogy az „Albina” pénzintézetnek a brassói vasúti állomás mellett levő helyiségei pinczéjében elzalogosítva levő két hordó 1532 liter tartalmu szesz a fenti helyiség raktárában 1889. évi augusztus hó 12-ik napján délelőtt 9 órakor nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek az „Albina” pénzintézetnek 501 forintot tevő eddigi követelése és az ez után felmerülő költéséges behajtása végett elfognak adatni.

Miről venni szándékozik azzal értesítenek, hogy a vevő az ígért árat a leülés után azonnal készpénzben köteles lefizetni, nem fizetés esetében pedig az árú vevő költségére és veszélyére egy újabb árverésen fognak eladatni.

A bánatpénz 50 forintban előzetesen leteendő.

Brassó, 1889. augusztus 5-én.

Nemes Péter,
kir. közjegyző.

2—2

Szám 1000.—1889.

Arverési hirdetmény.

A datki községi iskola tulajdonát képező Datk község határában fekvő 50 hold kiterjedésű bükk erdőnek a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak 20,000/II. 8. számu magas reudelete alapján és értelmében való kihasználása által nyerendő s 3559. üm³-re becsült tűzifa eladására a nyílt szobeli árverést f. é. augusztus hó 19-ik d. e. 10 órára Datk község házához tűzöm ki.

Kikiáltási ár 701 forint.

Árverezni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül az árverés megkezdése előtt alulírottához lefizetni. Írásbeli zárt ajánlatok a bánatpénzzel felszerelve és szabályszerűen kiállítva csak a szobeli árverés kezdete előtt fogadtnak ei.

Az árverési s egyszersmind szerződési feltételek Datk község házában, valamint a közhalmi járási erdőgondnokságnál megtekinthetők.

Kőhalom, 1889. július 19-én.

Horváth László,
tanfelügyelő, mint fel-
hatalmazott is.

(321) 2—3

Szám 8813.—1889.

Árlejtési hirdetmény.

A Nagy-Küküllő vármegye törvényhatósági utvonalaiban az 1889. évben foga-

natositandó műtárgy építési és javítási munkálatok biztosítása czéljából Nagy-Küküllő vármegye alispánjának hivatali helyiségében 1889. évi augusztus hó 14-én délelőtt 10 órakor zárt ajánlati verseny-tárgyalás fog tartatni.

A teljesítendő munkálatok költségei a következők:

I. A segesvár-fogarasi uton 5878	frt 79	kr
II. A medgyes-vojai uton 5499	„ —	„
III. A szt-ágotha-ujgyházi uton —	„ —	„
IV. A medgyes-radnóthi uton 201	» 26	»
V. A hégen-szt-ágothai uton 2215	» —	»
VI. A néthus-nagy-sinki uton 460	» —	»
VII. A n.-sink-nagysárosi uton 868	» 89	»
VIII. A dános-jakabfalvi uton 2620	» 96	»
IX. A szászváros-berethalmi uton	934 » 44	»
X. A nagy-selyk-bükkösi uton 4568	» —	»
XI. A szász-keresztur leme- neki uton	3217 » 25	»
XII. A nagysáros-kőhalmai u.	6048 » 57	»
XIII. A kőhalom-kaczai uton	510 » 26	»
XIV. A homoród mirkvá- sári uton	1084 » 07	»
XV. A homoród-alsó-rákos- ágostonfalvi uton	— » —	»
XVI. A héviz-kucsulatai uton	362 » 25	»
XVII. A segesvár-szász- dályai uton	3950 » —	»

Főösszeg: 38,618 frt 74 kr.

Csakis írásbeli ajánlatok fogadtnak el, melyeknek tartalmazni kell azon kijelentést, hogy vállalkozó a vállalati feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. Az ajánlatok vonatkozhatnak úgy egyes vonalokra, mint az egész vármegye területére.

Bánatpénzül az ajánlat tárgyát képező munkálat költségeinek 5%-ával felérő készpénz vagy óvadékképes értékpapir csatolandó az ajánlathoz.

Távirat útján beküldött és elkésve beérkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az árlejtési bizottság fenntartja magának azon jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül a jutányosságra szabadon választhasson.

Az ezen munkálatra vonatkozó tervek, költségvetések, valamint az árlejtés módzataira és az építésre vonatkozó általános és részletes feltételek, és a szerződés mintája a Nagy- és Kis-Küküllő vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeiben a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Segesvár, 1889. augusztus 3.

Nagy-Küküllő vármegye alispánja:
(333) 1 1 Szoboszlay.

Bor-árulás nagyban és kicsinyben

100 literen felüli mennyiségben.

Vizhez való jó asztali bor	12—14	frt.
Medgyesi ó-bor	22	„
1882-beli fehér bor	26	„
Villányi vörös bor	34	„
1885-beli finom muskotály	45	„

Literes üvegekben is felüli borok a legjutányosabb árért árultatnak.

Papp Ferencznel,

Nagy-utca 504. ház szám.

(308) 7—*

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél.	Nemei-Pálánka, 1887. Arany érem.
----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	-------------------------------------

CSIK JÓZSEF
cs. és kir. kizárólag szabad. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan mészgyár

Beocsiban. 15—30

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.
ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan mészét,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

— Arjegyzék s magyarázat kíváncsra készséggel megküldetik. —

Kecskemét, 1872. — 1875. Ujvidék. — Szeged, 1878. — Trieszt, 1882.

I. Rangu	Budapest	I. Rangu
----------	----------	----------

RÉMI ZSIGMOND
Nemzeti szállodája
váci-utca 22.

I. rangú szálloda a város központján
168 legnagyobb kényelemmel, egész ujonnan berendezett szoba
— 1 fittól feljebb.

Kitűnő ételek és italok.
Fürdők a házban.

I. Rangu	Budapest	I. Rangu
----------	----------	----------

Bécs.
Wien im Stadtbezirke Wieden.
Hauptstrasse 7.

Hotel „Goldenes Lamm“

az idegenek hivatalos lajstroma szerint egyike a leglátogatottabb szállodák-
nak, az Opera- és Kärntnerringhez legközelebb

s Bécsnek legszebb, legnagyobb forgalmu, s mindennemű látványosságainál
fogva legérdekesebb részében.

Szobák 1 fittól feljebb és olcsó családi lakások.

Mintaszerű tisztaság.
100-nál több vendégszobával.

Nyomatott szobaárabszások mindenütt kifüggesztve.
Elismert jó vendéglő.

A déli és központi államvaspálya-udvarokhoz vezető uton.
5—17 (282) **Kührer J. tulajdonos,**

Legkedveltebb savanyuviz.

„Répáti“ ásványviz
mint legszénsavdusabb és
legtisztább égvényes savanyuviz

eltekirtve rendkívüli gyógyerejétől, melynél fogva kitűnő si-
kerrel használtatik emésztési bajok, étvágytalanság, vesebajok,
idegesség, vérszegénység, hólyagbajok és gyengélkedés ellen,
tartós és kellemes íze folytán mint asztali és üdítő ital is a
leghirvevesebb ásványvizeket jóval felülmúlja.

Szaktekintélyek véleménye szerint, szerencsés vegyi
összetétele és rendkívül dús szénsavas — főleg kétszer szén-
savas nátrium — tartalma folytán a „répáti“ savanyuviznek
nemcsak hazánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegytartal-
mainál fogva, a leghirvevesebb hasonmestű külföldi ásványvizek
is alá vannak rendelve.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben, gyógy-
szertárakban és vendéglőkben, nagyobb vételnél
a főraktárban

Giesel G. Brassó.
Szinház-utca 321.

(175) 9—24

Legkellemesebb borviz

„ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe
átvesz bizományképen fizetéseket és inkassot
a bel- s külföldekre, (231 a) 5—*

vásárol, elad- — s hitelez azokra — ércz-
pénzeket, értékpapírokat és szelvényeket,
eszközöl vagy közvetít cheque-
ket, utalványzásokat stb.

és különösen ajánlkozik mindennemű üz-
leti transactiók keresztülvitelére
Romániában.

Bővebbet az intézet irodájában
Brassó, főtér 90. sz. a. naponként
8—2 óráig.

© Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca